

Mehmed Begić
Hipnoze
dnevnik gladi

L O M

BEOGRAD / MMXIX

© Mehmed Begić 2019

urednik izdanja

Marko Tomaš

ALL BLUES -MILES DAVIS

The musical score consists of four systems of staves. The first system has a melody line and a bass line with a G7 chord. The second system continues the melody and bass line with a C9 chord. The third system shows a change in key signature to one flat and includes a D9(#9) chord. The fourth system continues with Eb9(#9), D9(#9), and G7 chords.

Don't make me go into that dark shack alone.

(Bill Callahan, Letter 56)

OKO PONOĆI

Ruka preko usta

U potrazi za posljednjim stablom nalaziš zatomljeni krik. Kao sluđeno pseto posmatraš okean i prizivaš Mediteran. Bedemima okružuješ kuću koju gradiš na ostrvu a tvoja ljubav prema pticama useljava se u narodne pjesme. Sa šapatom te spominju ulični zabavljači. Niko više nije siguran da stvarno postojiš. Posljednji put si viđen u maglovitom danu. Svjedok je mrtav i ničim te, osim legendom, ne mogu potvrditi. Napokon si uspio u svojim namjerama.

Trzaj koljena

Folklor budućnosti čuva poseban oblik milosrđa u slučaju da se ukažeš nenajavljeno. Kao lampioni kineske nove godine na Slomljenoj uzvisini, svjetlucaš umjesto nenskog poziva na zabavu noći. Tamo gdje se diskretno šire vidici za pažljivog promatrača. Ostavljena si bez prava da biraš. Kratki smiraj čeka u vatrometu, crtežima u kamenu, znakovima nestalim u povaljanom pijesku prolaznosti. Prizovi kipuću kafu djetinjstva, zaboravi posljednje stablo i zagrlj me. Strpljiv i uporan rad napokon ubire plodove.

Hipnotizirani

Progutat će nas saksofoni i njihovi tenori. Zaspće statua Bude u polici prodavnice na trećem spratu. Beskonačni trgovački centar je svetište modernog doba kojem prinosiš žrtvu sopstvene sentimentalnosti. Promjene se ne uočavaju okom i ne mogu ih zabilježiti usne prislonjene na pisak mojih dilema. Melodija ostaje neotkrivena. Ali mape i dijagrami ne lažu. Zabilježeno je još jedno u nizu zadnjih ljubljenja. I došla je noć, najavljena tankim opnama tame. Prevaranti će ispremještati tipke klavira da im više nikada ne vratimo smisao. Ti i ja nećemo doživjeti hod po ruševinama. Na hipnotiziranima svijet ostaje, budućnost pripada njima.

Mreže

Vraćam se radnom stolu, pokoran, kakvim me je rad u kuhinji oblikovao. Vraća me ideja ove pjesme, njeni fragmenti me proganjaju i neće biti mira dok ih ne zabilježim. Sustiglo me je kod trećeg opranog tanjira i dokrajčilo dok sam odlagao riblje kosti. Bila je to dobra riba. U tanjir sam je namamio obećanjima i bajkama o tajanstvenoj drogi koju nikada nisam namjeravao dijeliti ni s kim. Na sličan način sam zgrabio i tebe. Određene droge tjeraju ribe da se samoubijaju i haljine da zatrepere. Uživajući u obe radnje podjednako spoznao sam svoje mjesto. Odbacujem havajsku košulju i bilježim se među manje bitne pisce. Osjećaj odgovornosti mi ne dozvoljava ništa više od toga. Zaboravimo pjesmu, dovr-

šiću je kasnije. Lagano i duboko ću ući i ostati dugo. Nakon toga me nećeš zaboraviti.

Okeanidin dar

Ovladao sam prezirom, ali ovih dana tu vještinu koristim isključivo u tvoje ime. Kore mandarina su rasute na sve strane i posljednji će trag ipak mirisati na voće. Stari pod na nekim mjestima bolno škripi. Tajnim prolazima vješto izbjegavam te tačke. Latice ruže ukazuju na kaos usred rituala. Osluškuješ kako bi me u potpunosti osjetila. Nudim se poput smirene gramofonske melodije. Ono sam što se samo pred buru može čuti. Na ovom istom mjestu sam te okrenuo i obljubio kao dečka. Tijelo je govorilo da si uživala, ali ja sumnju imam uvijek i za sve. Nakon tebe sam počeo ejakulirati škorpione i zmiје, pa u mojoj blizini više niko nije siguran. Sopstvena me nemoć lišava svake odgovornosti.

Sve više opija i počinjem u njoj uživati. Ti-
ho pucketam, vrijeme je za nova kušanja.

Antikvitetni predmet br. 7

Ovaj stari stol je posljednjih deset godina prestao da stari. Otisak tvojih leđa na njemu vidljiv je kao prvog dana. Samo određene oči vide koje su nijanse u igri i da pripadaju meni. Živim u mnogima, nikom se ne odajem. Prerušen u neuhvatljivo ponekad sanjam grudi u rukama. Manje su od mojih ruku. Tvoja usta se spremaju da prinesu žrtvu slavi nebeskoj. Teško da ću se pridružiti toj pjesmi, iz mene izlazi samo ono nečujno. Zaokupljen sam promatranjem. Trube su incidenti bojnog polja, doboš se nameće poput zavisti, drhte četkice. Sve što preostaje mačiji je hod kroz masakre tvoje sentimentalnosti.

Zavjese

Ovo se tiče samo nas dvoje. Pa ipak, ovo je između tebe i tmine. I jutra i mene. I pupoljka koji bi da procvjeta ne znajući šta se zbiva. Ovo je razderani mišić tvoje afere. Ovo mijenja odnos crvenih zavjesa i zaglavljenog prozora. Nakon ovoga stolice neće željeti da imaju bilo šta sa stolom na kojem su nastajali zločinački pamfleti naše istorije. Misliš da me možeš voljeti, ali se ovo ne tiče odnosa koji imaš s ljubavlju. Vrijeme je da budeš negdje drugo. Legendaran je način na koji mi upućuješ oproštajni pogled.

Bebop

Proučavati ljubav u mom prisustvu je nezahvalan posao. Lupež je naučio dovoljno trikova da igra traje duže od tvog života. Kiša žileta najavljuje proljeće. U mom zagrljaju umire ono naslađe, ono za šta ste živjeli. Niko se ne zna ispružiti kao ti, postaviti tijelo u izlog pogleda i uživati, ničiji vrat kao tvoj ne priziva ruke. Ti ćeš odrediti vrijeme. Instrument sam tvog uništenja i jednom ću zbog toga biti proučavan. Ja sam jazz band koji će odsvirati tvoj oproštaj. U mojim rukama si sigurna.

Drevna bilješka

Kolibri dolaze svakoga dana u moju baštu. Njihove su potrebe uvijek iste, hrane se sokovima iz cvijeća koje im nudim bez skrivenih namjera. Na isti način tebi dajem svoju ključnu kost, rebra i adamovu jabučicu. Voli me bez dvoumljenja, čezni beznađem kao što za cvijetom čeznu kolibri. Bilo koju odluku da napraviš vraćaš se meni. Koliko kreveta treba polomiti da bismo to naučili?

Forme

Pijane djevojke su čitavu noć orkestrirale pod našim balkonom. Napokon izdišeš. Budu iz sebe i počinješ se njihati u ritmu okova. Pozivam za svjedoke nemogući pijesak i ogledalo mora. Jebali smo se na Karibima, radili smo to karipski plavo, uprkos rasizmu koji sebe reklamira na svakom koraku. Mi smo protest u pokretu, zanjihani se spajamo u pobjede. Crni nas anđeli čuvaju, rekla si. Nisam siguran u vezi anđela, ali crna je moja boja i ovo je bilo fenomenalnih sedam minuta. Čak se ni šešir na vješalici više ne osjeća usamljeno. Na izlazu nemoj zaboraviti da pozdraviš reptila koji već danima spava pod našim kaučom. Donesi mi cvijeće, ako je moguće tratinčice. Neka te forme ljubavnosti izbezume. Pronađi pravu za mene.